

Erdélyi kirándulás

Első nap: 2018. 05. 21.

A 7.a és a 7.c osztály hajnali 5 órakor indult el a Csillagösvény Utazási Iroda által szolgáltatott buszával, az iskola elől, miután bepakoltuk a csomagokat és az ajándékokat.

A gyerekek gyorsan búcsút vettek szüleiktől. Az út csendesen indult, mert még mindenki álmos és fáradt volt. Néhány pihenő után jutottunk el a Magyar-Román határhoz, ahol nagyon gyorsan átengedtek bennünket.

Kb. 11 órakor érkeztünk meg Aradra, ahol ugyan nem tekintettük meg az aradi vértanúk emlékhelyét, de volt időnk a település főterét felfedezni.

Arad után csatlakozott hozzánk Ferencz Lehel idegenvezető, akivel az út során baráti kapcsolatba kerültünk.

Újabb hosszabb út után érkeztünk meg Vajdahunyadra, ahol a „Várak királyát” a Hunyadi-Bethlen várkastélyt látogattuk meg.

- Gótikus stílusban a 14- 15. században épült kőből és téglából.
-
- Belső tereiben történelmi, régészeti és néprajzi tárgyakat állítottak ki.
-
- Vajdahunyad magyar lakosainak száma közel 4000 fő.

Két órát töltöttünk ebben a csodálatos és lenyűgöző környezetben. Ezután fél órás buszút következett, és eljutottunk Dévára, ahol elfoglaltuk szállásunkat. Az étkezöben elfogyasztottuk vacsoránkat, kedvenc sofőrünk, Feri bácsi még citera szóval és énekkel is fokozta a hangulatot.

A finom vacsora után gyalog indultunk meghódítani a gyönyörűen felújított dévai várat. (Mivel a sikló nem működött.)

Bizonyára mindenki tudja, hogy ehhez a várhoz egy szomorú, nagyon szép monda fűződik. Kőműves Kelemen mondája, melyben a várépítő saját feleségét feláldozza azért, hogy fel tudják építeni a város számára ezt a ma is lenyűgöző várat.

Este kilenc óra felé értünk vissza a szállásunkra. Az első éjszaka izgalmasan kezdődött, hiszen a padlástérben 27 fiúnak kellett együtt éjszakáznia.

Bár az elalvás nehezen indult, azért tanáraink kedves, de szigorú szavainak hatására sikerült éjfél körül elaludnunk. Izgatottan vártuk a

következő nap eseményeit.

2. Nap

Kedd reggel Déváról reggeli után indultunk a Szeretetotthonba, ahova vittünk ajándékot. A tájékoztatóban elmondták nekünk a ház történetét, majd körbevezettek minket.

Innen mentünk egyenesen Nagyszebenbe, amely egykor az erdélyi szászok kulturális és kereskedelmi központja volt. Nevének változatai: Szebenszék, majd Szeben vármegye, ma Szeben megye. Megnéztük a nagyszebeni várfalat, az evangélikus székesegyházat és a Hazugok hídját.

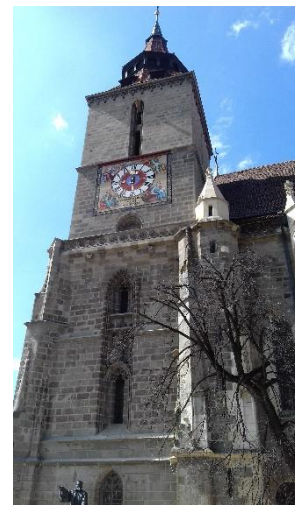
A piaci kofák itt beszéltek meg az árakat a piac előtt. Később, miután megnéztünk mindent, szabadidőt kaptunk vásárlásra és a sok bemutatott látnivaló alaposabb megnézésére. A szabadidőnk lejártá után gyülekezni kezdtünk a főtéren a kútnál, és indultunk vissza a buszhoz, ahol Feri bácsi, a buszsofőr várt ránk, hogy folytassuk utunkat. A következő úticélunk Brassó volt, ami 2 óra és 14 percnyi buszozást jelentett megállás nélkül.

Miután megérkeztünk Brassó városába, aminek 1993 óta Győr a testvérvárosa, parkolóhelyet kerestünk. Szerencsére találtunk egy helyet, ahol meg tudtunk állni.

Brassó városnak megnéztük a leghíresebb helyeit, köztük a világ legszűkebb utcáját, a Cérna utcát. Ezt a tűzoltók használták régen, hogy ha valamelyik épület kigyulladt, gyorsan el tudják oltani a lángokat.

Majd megnéztük a fekete templomot. Ott nagyon híres, kézzel szőtt perzsaszőnyegek találhatóak. A fekete templom onnan kapta a nevét, hogy a város többszöri leégése során az épület is kigyulladt, és a kőrom elszínezte a falakat. Természetesen a felújítás során ezt eltüntették, de a név rajta ragadt.

Ezek után elindultunk a város főterére, ahol megint vásárolhattunk. Miután a szabadidőnk lejárt, indultunk vissza a buszhoz.

Úticélunk Sepsiszentgyörgy volt ahol megkerestük a szállásunk. Érkezés után elfoglalhattuk a szobáinkat és kipakolhattunk. Este mentünk vacsorázni, majd rövid városnézésre is volt lehetőségünk.

Erdély 3. nap

6:30-kor felkeltünk és 7:30-ra lementünk reggelizni, ahol svédasztal volt.

8:00-kor indultunk Prázmárra, ami Brassó megyében, Brassótól 17km-re fekszik. Itt megnéztük az erődtemplomot, amit a török rablótámadások miatt építettek. Vaskos kőfalakat és magas tornyokat emeltek, amit mély vizes

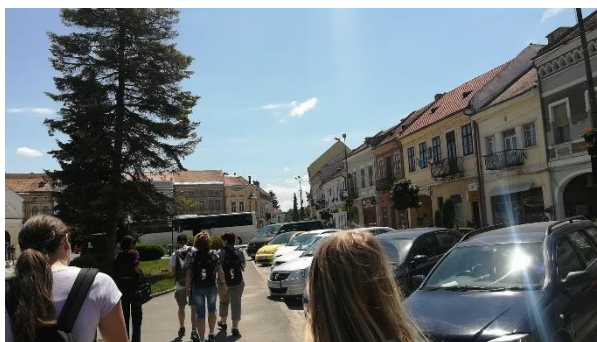
árokokkal kerítették.

Alsócernátonon ellátogattunk a Hasszmann Pál Múzeumba, ahol meghallgattunk egy előadást Pali bácsitól, majd körbe néztünk.

13-13:30 Kézdivásárhelyen voltunk, ahol körbejártuk a város főterét, majd szabad program.

Utunk a Torjai bűdös barlanghoz vezetett, ami a Bűdös-hegy déli oldalában található. Ez Európa legnagyobb működő mofetája.

A levegő gázai barlangban Ilosvay vizsgálatai alapján:

- 95,82% szén-dioxid(CO_2)
- 2,66% nitrogén(N_2)
- 0,38% kén-hidrogén(H_2S)
- 0,14% oxigén(O_2)

Régen az idős emberek, akik úgy érezték, hogy a családjuk vannak, elmentek a barlangba. Itt leültek és sajnos a család tudta, hogy hol kell keresnie hozzátartozóját. Be barlangba, sokan éltek ezzel a lehetőséggel.

terhére megfulladtak. lehetett menni

A barlang után a Szent-Anna-tóhoz látogattunk, ahol találkoztunk az ott élő medvebocccsal, Sanyival. Amikor

leszálltunk a buszról, már láttuk, de még nagyon messze volt tőlünk. Lementünk a parkolóból a tóhoz és ott sétáltunk. Megálltunk kürtöskalácsot venni, ekkor egyre közelebb jött hozzánk a medve. Egy ideig csak állt, de aztán valószínű megijedt, és elkezdett rohanni a felénk. Szerencsére elment, és senkinek nem lett semmi baja.

A Szent-Anna-tó vízgyűjtő területe plankton mennyisége és sótartalma ellenére a fenékre lerakódott feketés miatt a tó zavarosnak tűnik. A évente növekednie kellene, de a lefolyás és a szárazság miatt csökken.

kicsi. A víz alacsony, ennek barna iszap vízszintnek földalatti

Erdély

-4. nap-

Reggel fél hétkor keltünk, majd negyed nyolckor reggelizni indultunk. Nyolckor elmentünk a Székely Mikó Kollégiumba, ahol megtekintettük a könyvtárat. Itt tartottak egy rövid bemutatót az iskoláról. Majd a dísztermet, később a tornacsarnokot néztük meg. Ezután átsétáltunk a Székely Múzeumba. Ebben az épületben Gábor Áron munkásságával ismerkedhettünk meg, és néhány kézműves terméket is megcsodálhattunk.

Majd ezek után visszatértünk a elteltével, busszal már robogtunk is helybéli finomsággal kínáltak meg emlékházat tekintettük meg, ahol dédunokája beszélt nekünk Elekapó osztályról egy képet, majd egy Elsétáltunk egy közel 200 éves lépését megfigyelhettük a folyamatoknak.

szálláshoz, ahonnan kis idő Kisbaconba. Itt sok féle minket. Ezután a Benedek Elek maga a „mesemondó” életéről. Itt csináltak minden csoportképet mindenkiről. Itt minden vízimalomhoz.

Utunk egy „meseháznál” folytatódott, ahol minden mesejelenetnél ki kellett találni, hogy melyik meséből van.

Utolsónak egy régi házhoz mentünk, és onnan vissza a Kultúrotthonba (ahol ebédeltünk).

Innen elmentünk Mackó bácsi feredőjéhez. Egy fahíd szerűségen kellett besétálni. Itt egy „kulcs” formájú medenceszerűségnél megálltunk, majd sokan a lábukat, mások a kezüket lógatták a jéghideg vízben. A forráshoz is elmentünk, ahol lehetett inni a vasas vízből.

Ezután jött a nagyajtai bölényrezervátum. Ajtáig busszal, onnan tovább egy pick-up (pikáp) vitt fel a platóján.

A tulajdonos egy zsák zabbal próbálta odacsalogatni hozzánk a bölényeket. Végül sikerült is. Sokan voltak, de tényleg nincsenek tisztában a méreteikkel, és tömegükkel. (170cm magas és kb. 1tonna).

Majd ugyanúgy platón lementünk, és robogtunk vissza Sepsiszentgyörgyre, a szállásra.

Fél kilenckor tudtunk vacsorázni, és tizenegykor már aludtunk is. (már aki)